

Η αγία Γαβριηλία για τις ανατολικές Θρησκείες

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Σε μια εποχή που οι Έλληνες «φλέρταραν» με την τόση ξένη για το πνεύμα μας ινδική φιλοσοφία, η κυρία Μ.Κ. άσχετη τότε με το τι πραγματικά είναι η Ορθοδοξία, ρώτησε την γερόντισσα ποια η διαφορά μας από τους Ινδούς.

Η γερόντισσα απάντησε έξυπνα και κάπως αινιγματικά, αλλά επί της ουσίας:
«Εμείς οι Έλληνες, όταν γεννιόμαστε στην κούνια μας ακόμη, πνίγουμε τα φίδια. Και όταν μεγαλώσουμε και συναντήσουμε τον Θεό, γινόμαστε τόσοι δα! Οι Ινδοί γεννιούνται στην άκρη του δρόμου, κάτι κουρελάκια. Και όταν μεγαλώσουν και συναντήσουν τον Θεό, νομίζουν ότι είναι οι ίδιοι Θεοί»!

Σε άλλους πάλι που ήταν μπερδεμένοι και νόμιζαν ότι μπορούν εύκολα και ανώδυνα να ασχοληθούν με την ινδική φιλοσοφία και θρησκεία ήταν απόλυτη:
«Τι δουλειά έχουμε εμείς με διάφορες ξένες φιλοσοφίες που δεν ταιριάζουν στην φιλοσοφία και την ψυχοσύνθεσή μας»;

Θεωρούσε και θέμα αξιοπρέπειας, ειδικά για μας τους Έλληνες, που είχαμε ένα

πολύ υψηλού πολιτισμού παρελθόν και είμαστε πιο έτοιμοι να αφομοιώσουμε την χριστιανική διδασκαλία, να μην ασχολούμαστε με αυτές τις ξένες προς εμάς φιλοσοφίες.

Έλεγε, επίσης:

«Εμείς που γνωρίζουμε τον Χριστό αλλά ψάχνουμε σε ανατολικές φιλοσοφίες ή σε τεχνικές όπως η γιόγκα είναι σαν να έχουμε τελειώσει το Πανεπιστήμιο και ζητάμε πάλι να πάμε στο δημοτικό».

Από το βιβλίο η «Γερόντισσα της χαράς, Μοναχή Γαβριηλία Παπαγιάννη», της Μοναχής Φιλοθέης, Ηγουμένης Ιερού Ησυχαστηρίου «Παναγία των Βρυούλων».

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)